

М. Благодаренъ ще го правимъ, сине мой: но трябва и сега да внимаешъ много, защото е нѣжда да ти истолкѣвамъ многи нѣща, преди да можешъ да разѣмѣешъ по крайней мѣрѣ малко за силата на Бога.

І. Що е сила, мамо?

М. Това сѣщо ще хъ перво да ти истолкѣвамъ, Виждь онъж голѣмьятъ камикъ: можешъ ли да го вдигнешъ отъ земи та да го фѣрлишъ отъ вѣде отъ онъж прекопъ?

І. Не се надамъ да ли ще мога: но нека се допѣтамъ.

(Іованчо вдига камикатъ съ рѣцѣте си, доноси го при прекопатъ, и фѣрла го отъ вѣде мѣ въ нивата.)

М. Добрѣ го направи: но кеше тежокъ: не беше ли?

І. Наистина, мамо, совсемъ то рѣшихъ да го фѣрла, ако можехъ, и като го удържахъ чевръстѣ съ рѣцѣте ми, вдигнахъ рѣцѣте ми, и като заставахъ правъ, фѣрлихъ го со силката ми силъ, и така отиде: не ще хъ обаче да се допѣтѣвамъ пакъ, защото ме заболяха малкѣ мышцѣтъ ми.